

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Stalna služba u Supetru

Posl. broj: P-1820/22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Supetru, po sucu Jadranku Basiću, u pravnoj stvari tužitelja Nevena Kulušića iz Zagreba, Odranska 1b, OIB: 55919947725, zastupanog po punomoćniku Mati Matiću, odvjetniku u OD Matić i partneri d.o.o., protiv tuženih ad 1. Jerko Jelinčić p. Ante iz Postira, ad 2. Igor Jelinčić iz Postira, Put Rota 23, OIB: 96986234040, zastupan po punomoćniku Antonu Luki Pivcu, odvjetniku u Splitu, ad 3. Žarko Jelinčić iz Makarske, Put Makra 26, OIB: 38351066800, zastupan po punomoćnici Ivani Knezović, odvjetnici iz Makarske i ad 4. Hasija Jelinčić iz Labina, Karla Klanjca 1, radi isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave u nazočnosti tužitelja i zamjenika punomoćnika Hele Guić, odvjetnice u Supetru, izočnosti tuženika ad. 1., punomoćnika tuženika ad. 2. Antona Luke Pivca, odvjetnika u Splitu, zamjenika punomoćnika tuženika ad. 3. Meri Juras, odvjetničke vježbenice kod odvjetnika mr.sc. Deana Rahana, odvjetnika u Supetru, i izočnosti tuženika ad. 4., na ročištu za objavu presude održanom 21. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Nalaže se prvotuženiku JERKU JELINČIĆU iz Postira, Postira bb, drugotuženiku IGORU JELINČIĆU iz Postira, Postira bb, OIB: 96986234040, trećetuženiku ŽARKU JELINČIĆU iz Postira, Postira bb i četvrtotuženiku HASIJI JELINČIĆ iz Labina, Karla Klanjca 1, da solidarno isplate tužitelju NEVENU KULUŠIĆU iz Zagreba, Odranska 1b, OIB: 55919947725 iznos od 314.000,00 DEM, preračunato u eure sukladno tečaju na dan 01.01.2002. godine prema kojem jedan euro vrijedi 1,95583 DEM-a, s pripadajućim kamatama koje teku na iznos od 120.000,00 DEM od 16.04.1998. godine, a za iznos od 194.000,00 DEM od 09.11.1998. godine do 31.12.2005. po stopi koju banke u mjestu ispunjenja obveze plaćaju na štedne uloge po viđenju položene u EUR, od 01.01.2006. do 31.07.2007. po stopi 12% godišnje te od 01.01.2008. do 31.07. 2015. godine prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za 5 postotnih poena, za razdoblje od 01.08.2015. godine do 31.12.2022. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita

odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a za razdoblje od 01.01.2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem 2 kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, sve u roku 15 dana.

r i j e š i o j e

I. Odbija se prijedlog predlagatelja za određivanje privremene mjere koji glasi:

„Radi osiguranja novčane tražbine tužitelja NEVENA KULUŠIĆA iz Zagreba, Odranska 1b, OIB: 55919947725, određuje se privremena mjera, te se:

1. Zabranjuje četvrtotuzenoj HASIJI JELINČIĆ iz Labina, Karla Klanjca 1, da otuđi ili optereti nekretninu 1. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-1) dijela označenog u etažnom prikazu CRVENOM bojom, prvi kat koji u naravi predstavlja: c) 1 jednosobni stan koji se sastoji od sobe, dnevne sobe, ulaza i kupaone, d) 1 sobu s kupaonicom f) hodnika trajno i neodvojivo povezan sa suvlasničkim dijelom nekretnine zkč.br. 219/2 ZGR, u naravi kuća i zkč.br. 219/7 ZGR u naravi kuća, ukupne površine 260 m², upisane u zk. ul. 1566. k.o. Postira.

2. Zabranjuje se drugotuzenom IGORU JELINČIĆU iz Postira, Put Rota 23, OIB: 96986234040 da otuđi ili optereti nekretninu 2. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-2) dijela označenog u etažnom prikazu CRVENOM bojom, a u naravi predstavlja: - cijelo prizemlje (podrum) trajno i neodvojivo povezan sa suvlasničkim dijelom nekretnine zkč.br. 219/2 ZGR, u naravi kuća i zkč.br. 219/7 ZGR u naravi kuća, ukupne površine 260 m², upisane u zk. ul. 1566. k.o. Postira.

3. Provedba ove privremene mjere smatra se dostavom ovog rješenja Zemljišnoknjižnom odjelu ovog suda, a ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja ove parnice ili donošenja drugačije odluke.“

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku ad. 2. parnični trošak u iznosu od 10.000,00 EUR, dok se tuženik ad. 2. odbija sa svojim zahtjevom za više zatraženi iznos od 625,00 EUR.

III. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku ad. 3. parnični trošak u iznosu od 9.375,00 EUR.

Obrazloženje

1. U tužbi se navodi da je tužitelj tuženicama pozajmljivao novac radi čega su sklopili Ugovore o zajmu i to dana 16. travnja 1998. god. na iznos od 120.000,00 DEM, te dana 09. studenog 1998. god. na iznos od 194.000,00 DEM. Ove iznose da su tuženici bili obvezani vratiti do 16. travnja 2000. god., a da su ovi ugovori sastavljeni kao javnobilježnička, pa time i ovršna isprava. Temeljem njih da je određena ovrha, ali je tuženik ad. 2. kao ovršenik podnio žalbu na rješenje o ovrsi, koja je odbijena, pa je taj

tuženik podnio tužbu da se ovrha proglasi nedopuštenom, koji je zahtjev djelomično usvojen, ali je drugostupanjski sud odlukom GŽx-144/12 od 06. rujna 2012. god. utvrdio da su navedeni ugovori ništavi jer su bili protivni tadašnjim kogentnim propisima, te da je zajmoprimatelj dužan vratiti ono što je po tim ugovorima primio. Isto tako tužitelj je podnio i prijedlog za određivanje privremene mjere.

2. Tuženici ad. 1., 2. i 4. se protive tužbi navodeći da je potraživanje tužitelja zastarjelo jer, kako to objašnjava na ročištu od 10. studenog 2015. god. pravne posljedice ništavosti nastupaju u trenutku nastupa ništavosti, a to je trenutak zaključenja ugovora, nadalje da bi zapravo tužitelj tuženicima trebao vratiti što je po tim ugovorima primio. U odnosu na tuženike ad. 2. i 4. ističe prigovor presuđene stvari, jer da su oni bili upravo označeni kao ovršenici u ovršnom postupku, dok u odnosu na tuženike ad. 1. i 3. ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, jer da oni nisu ni bili stranke predmetnih ništavih ugovora.

3. Tužbeni zahtjev preciziran je glede početka i tijeka zakonskih zateznih kamata podneskom od 11. listopada 2017. godine.

4. Tužitelj u tom podnesku isto tako navodi da je pred ovim sudom 2006. vođen predmet pod poslovnim brojem P-100/06, koji da je pravomoćno okončan presudom Županijskog suda od dana 06. rujna 2012. poslovni broj GŽx-144/2012, da su predmetnom presudom poništeni ugovori o zajmu između tužitelja i tuženika, a da je izravan rezultat te presude ovaj tužbeni zahtjev, da su u navedenom postupku sadržani navodi u podnescima ovdje tuženika, te svjedočenja istih značajna za rješavanje ove pravne stvari, budući da su tuženici na nekoliko mjesta jasno istaknuli kako su novčane iznose pozajmljivali od tužitelja zajednički, što da bi ih činilo suodgovornima za povrat navedenog zajma.

5. Ranijom presudom tužbeni zahtjev je bio odbijen zbog zastare potraživanja, ali je ista ukinuta odlukom Županijskog suda u Splitu GŽ-3254/16 od 26. travnja 2017. godine.

6. Presudom Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Supetru, poslovni broj P-2511/17 od 05. travnja 2018. odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja, te prijedlog za izdavanje privremene mjere, te je tužitelju naloženo platiti tuženicima trošak parbenog postupka.

7. Županijski sud u Splitu je presudom i rješenjem poslovni broj GŽ-1672/2018 od 7. studenoga 2019. potvrdio presudu i rješenje Općinskog suda u Splitu poslovni broj P-2511/17 od 5. travnja 2018.

8. Međutim Vrhovni sud je rješenjem poslovni broj Rev-96/2021 od 22. ožujka ukinuo presudu Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ-1672/2018-8 od 7. studenoga 2019. i presuda Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Supetru, broj P-2511/17 od 5. travnja 2018., te predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

9. Vrhovni sud u toj odluci u obrazloženju navodi da je u konkretnom slučaju do prekida zastarijevanja je došlo podnošenjem tužbe dužnika (drugotuženika) radi utvrđenja ništavim ugovora o zajmu te je zastarijevanje počelo teći pravomoćnošću presude kojom su ugovori o zajmu utvrđeni ništavima i to 6. rujna 2012. Kako je tužba u ovom predmetu podnesena 8. travnja 2013., nije nastupila zastara tužiteljeve tražbine jer nije protekao rok zastare od pet godina. Budući je pravno shvaćanje sudova prvog i drugog stupnja da zastara u slučaju zahtjeva iz čl. 104. st. 1. ZOO počinje teći od trenutka sklapanja ništetnog ugovora nepodudarna s navedenim shvaćanjem ovog suda, a tako zbog pogrešnog pravnog pristupa u primjeni materijalnog prava nisu utvrđene sve odlučne činjenice, valjalo je na temelju odredbe čl. 395. st. 2. ZPP prihvatiti reviziju tužitelja te ukinuti prvostupanjsku i drugostupanjsku presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

10. Tužitelj je u svom podnesku od 19.02.2025. precizirao tužbeni zahtjev u vidu zateznih kamata obzirom na zakonske promjene od zadnje specifikacije tužbenog zahtjeva, te prijedlog za određivanje privremene mjere.

11. Tuženik ad. 2. u svom podnesku od 13.03.2025. navodi kako se protivi preinaci tužbenog zahtjeva učinjenog podneskom od 19. veljače 2025., odnosno da se općenito protivi tužbenom zahtjevu u cijelosti, kao neosnovanom, promašenom i nezakonitom.

12. Tuženik u tom podnesku od 13.03.2025. u bitnome piše kako tuženik ad. 2. nema niti formalnu vezu s ugovorom o zajmu od 09.11.1998. jer ne postoji niti vrlo upitna suglasnost CZSS, te da se radi o čitom poslovodstvu bez naloga, pa da nije jasno po kojoj pravnoj ili čak životnoj logici tužitelj bi imao bilo što potraživati od tuženika ad. 2. iz te osnove, da u odnosu na ugovor o zajmu od 16.04.1998. proizlazi da postoji suglasnost CZSS-a, pa postoji barem formalna pretpostavka da bi tužena ad. 4. potpisala ime svog sina na predmetni ugovor o zajmu, no da je nepobitna činjenica da iz suglasnosti proizlazi da tuženik ad. 4. može isključivo biti založni dužnik a ne zajmoprimac, da se suglasnost daje isključivo za sklapanje ugovora o kreditu (a ne lihvarskog ugovora o zajmu), kao i da se dobivena sredstva moraju utrošiti na povećanje predmetnog objekta (dok da je pravomoćno utvrđeno da niti jedan novčić na isto nije potrošen), da je stoga jasno da se i u konkretnom slučaju radi o poslovodstvu bez naloga, te da je tuženik ad. 4. doslovno iskorišten kao objekt radi ostvarivanja vlastitih ciljeva i pogodnosti, da je u postupku pred ovim sudom poslovni broj P-100/06, sam tužitelj, kao i svi tuženici i svi svjedoci, ne spore činjenicu da je zajam eventualno dan ostalim tuženicima, a ne tuženiku ad. 2., kao i činjenicu da tuženik ad. 2. nema veze s predmetnim zajmovima (osim činjenice da je njegova majka po nalogu njegova oca, nezakonitim potezom pera potpisala baš sebe kao njegovog zakonskog zastupnika.

13. Tuženik dalje navodi da uza sve to gore, iz pravomoćno okončanih postupaka proizlazi da tuženik ad. 2. prilikom potpisivanja ugovora bio dijete, da nije bio, niti je mogao biti svjestan značenja istih ugovora, da nikada nije primio ništa na temelju predmetnih ugovora, niti da je imao bilo kakvu korist od navedenoga, da je jedina istina da bi tuženik ad. 2. bio iskorišten od strane svojih roditelja, radi vlastitog interesa, što da je nemoralno i nezakonito. Tuženik osporava i visinu potraživanja. Tuženik ad. 3.

u svom podnesku od 25.09.2025. u bitnome navodi da nije stranka predmetnih ugovora, te da nije primio nikakav novac po tim ugovorima.

14. U dokaznom postupku pregledana je pisana dokumentacija u spisu i to: ugovor o zajmu od 16.4. 1998, ugovor o zajmu 9.11. 1998, rješenje GŽ-299/05, i Presuda Gžx-114/12 Županijskog suda u Splitu, dopis pun tužitelja tuženicama od 04. siječnja 2013. godine, pregledani su i spisi Ovr- 321/05 i P -100/06.

15. Nakon provedenog dokaznog postupka, sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga.

Predmet spora je isplata iznosa od 314.000,00 DEM preračunato u EUR u protuvrijednosti kuna temeljem dvaju Ugovora o zajmu od 16. travnja 1998. i Ugovora o zajmu od 9. studenoga 1998. sklopljenih između tužitelja kao zajmodavca i drugotuženika Igora Jelinčića kao zajmoprimca.

16. U ovom predmetu nije sporno:

- da je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Supetru poslovni broj P-100/06 od 18. listopada 2011. utvrđen ništavim Ugovor o zajmu od 9. studenoga 1998. i u tom dijelu da je proglašena nedopuštenom ovrha određena rješenjem Općinskog suda u Supetru poslovni broj Ovr-321/05 od 18. svibnja 2005.

- da je presudom Županijskog suda u Splitu poslovni broj Gžx-144/12 od 6. rujna 2012. utvrđen ništavim i Ugovor o zajmu od 16. travnja 1998. te proglašena nedopuštenom ovrha određena na temelju ovog Ugovora o zajmu. Da su na temelju toga oba ugovora o zajmu ništava jer da su sklopljeni protivno odredbama Zakona o osnovama deviznog sustava, deviznog poslovanja i prometa zlata („Narodne novine“ broj 91a/93 i 36/98) prema kojima između domaćih osoba nije bilo dopušteno davanje zajma u stranoj valuti. Radi navedenog može se tražiti vraćanje pozajmljenog iznosa.

- da je tužba u predmetu podnesena 8. travnja 2013.

17. U ovom predmetu prije svega treba raspraviti prigovor zastare, pa onda i prigovor promašene pasivne legitimacije.

18. U odnosu na prigovor zastare navodi se:

19. Na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 30. siječnja 2020. (Su-IV-47/2020-2) zauzeto je pravno shvaćanje koje glasi:

„Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužni vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništavnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05 kao posljedica utvrđenja ništavnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništavnost ugovora.“

Naime, u smislu odredaba članka 388. ZOO zastarijevanje se prekida podizanjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim organom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja potraživanja.

Prema odredbi članka 392. stavak 1. ZOO nakon prekida zastarijevanje počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru.

20. U konkretnom slučaju do prekida zastarijevanja je došlo podnošenjem tužbe dužnika (drugotuženika) radi utvrđenja ništavim ugovora o zajmu, te je zastarijevanje počelo teći pravomoćnosti presude kojom su ugovori o zajmu utvrđeni ništavima i to 6. rujna 2012. Kako je tužba u ovom predmetu podnesena 8. travnja 2013., nije nastupila zastara tužiteljeve tražbine jer nije protekao rok zastare od pet godina.

21. U odnosu na prigovor promašene pasivne legitimacije tuženika ad. 1., ad. 3. i ad. 4. navodi se slijedeće:

Člankom 323. stavak 1. Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11-dalje ZOO). propisano je:

(1) U slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivni vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje.

22. Razvidno je iz samih ugovora da ugovorne strane, odnosno zajmoprimci nisu bili ni tuženik ad. 1, niti tuženik ad. 3., formalno, oni po tim ugovorima nisu ništa ni primili ni dali, tako da je u odnosu na njih promašena pasivna legitimacija, baš kao i za tuženu ad. 4.

23. Jedini pasivno legitimiran u ovom postupku može biti tuženik ad. 2. koji je bio ugovorna stranka i to u svojstvu zajmoprimca.

24. Upravo se ovdje radi da su utvrđeni ništetnim predmetni Ugovori, a u kojima ugovorne strane nisu ni jedan tuženik, osim tuženika ad. 2.

25. Stoga, tužitelj ne može tražiti povrat novca od tuženika koji uopće nisu stranke ugovora koji je utvrđen ništetnim.

26. U odnosu na tuženika ad. 2. navodi se slijedeće:

27. Iz članka 323. stavka 1. ZOO jasno proizlazi da u slučaju ništetnosti ugovora, svaka stranka je dužna vratiti drugoj ono što je primila na temelju takvog ugovora.

28. Dakle, bitan element ove odredbe je da je ta stranka na temelju tog ugovora nešto primila.

29. Naime, svaka stranka treba dokazati istinitost tvrdnji o postojanju činjenica koje su za nju povoljne te na kojima temelji svoje zahtjeve i prigovore, osim ako iz zakona ne proizlazi drugačije (članak 7. stavak 1. i 219. stavak 1. ZPP-a). Stoga je dužnost stranaka iznijeti činjenice i predložiti dokazna sredstva prikladna za stjecanje uvjerenja suda u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost zahtjeva (ili

tvrdnje) stranke pa predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izgleda za uspjeh u parnici.

30. Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje oslanjajući se na slobodnu ocjenu dokaza, tada dolaze u obzir pravila o teretu dokazivanja iz odredbe članka 221.a ZPP-a koja u osnovi obvezuju sud uzeti kao nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist nije bila u stanju pružiti dovoljno odgovarajućih dokaznih sredstava.

31. U ovoj parnici neće biti sporno da je za vrijeme sklapanja ugovora o zajmu tuženik ad. 2. bio maloljetan i nije bio poslovno sposoban. U predmetu koji se vodio pred ovim sudom poslovni broj P-100/06 nitko od saslušanih stranaka, pa tako ni tužitelj u ovoj parnici, pa tako ni svjedoci nisu tvrdili da bi bilo kakav novac dan upravo tuženiku ad. 2. Isto tako u ovom spisu nema nikakvih dokaza da bi tužitelj upravo tuženiku dao bilo kakav novac na temelju predmetnih ugovora. Tužitelj je na zadnjem ročištu predložio zaključenje raspravljanja navodeći da se radi isključivo o pravnom pitanju.

32. Stoga, budući nema dokaza da bi tuženik ad. 2. primio bilo kakav novac, ne može biti dužan istoga ni vratiti.

33. Pisanja tuženika ad. 2. o tome je li postojala suglasnost centra ili nije postojala, ili za što je postojala, a za što nije, su izlučna za odlučivanje u ovoj parnici, budući su predmetni ugovori pravomoćno utvrđeni ništetnim gore označenim presudama, pa se ova parnica vodi samo zbog toga da se vrati ono što je primljeno na temelju takvih ugovora od stranaka tih ugovora.

34. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

35. U odnosu na prijedlog tužitelja, sada i predlagatelja za određivanje privremene mjere, navodi se slijedeće:

36. Odredbom članka 346. stavak 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20. - dalje OZ) propisano je da se radi osiguranja novčane tražbine može odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, zatim:

1. ako učini vjerojatnim i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi se promijenilo postojeće stanje stvari, ili

2. ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti.

U stavku 2. istog članka propisano je da se odredbe članka 344. stavaka 2. i 3. tog Zakona primjenjuju i pri određivanju privremenih mjera radi osiguranja nenovčanih tražbina.

37. Odredbom članka 344. stavak 2. OZ-a proizlazi da predlagatelj osiguranja ne mora dokazati opasnost iz stavka 1. ovog članka, ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu.

38. Prema navedenoj odredbi, za određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja potrebno je kumulativno ispuniti obje pretpostavke, odnosno potrebno je učini vjerojatnim postojanje svoje novčane tražbine, a vezano za opasnost ostvarenja tražbine potrebno je učiniti vjerojatnim opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari ili je potrebno učini vjerojatnim kako je privremenu mjeru potrebno odrediti da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti.

39. Međutim predlagatelj osiguranja nije dužan dokazati opasnost ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu (članak 344. stavak 2. OZ-a).

40. Predlagatelj osiguranja u ovoj pravnoj stvari nije učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine, odnosno nije dokazao ni na razini vjerojatnoće da ima bilo kakvo potraživanje prema tuženicima, sada protivnicima osiguranja, iz razloga navedenih u obrazloženju presude. Predlagatelj nije dokazao da bi protivnik osiguranja ad. 2. primio bilo što na temelju predmetnih ugovora, dok ostali tuženici, sada i protivnici osiguranja nisu pasivno legitimirani, odnosno nisu bili ni potpisnici predmetnih ugovora koji su utvrđeni ništetnim.

41. Stoga, budući predlagatelj osiguranja nije ispunio zakonske pretpostavke za izdavanje privremene mjere, odlučeno je kao u izreci rješenja pod točkom II.

42. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a i to prema popisanom troškovniku tuženika, a troškovi tuženika ad. 2. sastoje se od troškova zastupanja po OT ("Narodne novine" broj 138/2023. – dalje: Tarife) i to sastav obrazloženog podneska od 13.03.2025., pristup na ročišta 22.01.2026., 20.02.2025. i 09.06.2026. svaka radnja po 2.500,00 EUR. Tuženik ad. 2. je odbijen sa zahtjevom za trošak podneska od 18.02.2025. budući isti nije bio potreban za ovu parnicu.

43. Troškovi tuženika ad. 3. sastoje od troškova zastupanja po Tarifi i to trošak odgovora na tužbu, te pristup na ročišta 22.1.2026. i 9.6.2026., svaka radnja po 2.500,00 EUR, uvećano za 25% ili 1.875,00 EUR. Tuženik ad. 3. je odbijen za trošak sastava podneska, budući nije naznačio točno kojeg podneska, pa je takav zahtjev neodređen.

U Supetru, 21. srpnja 2026.

SUDAC:

Jadranko Basić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku ad. 1.
- tuženiku ad. 2. po punomoćniku Anton Luka Pivac, odvjetnik u Splitu
- tuženiku ad. 3. po punomoćniku Ivana Knezović, odvjetnica u Makarskoj
- tuženiku ad. 4. osobno

Broj zapisa: **9-3088b-06f94**

Kontrolni broj: **0bd4c-4f955-d7729**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.